A FUNKCIONÁLIS SPERMIUMSZELEKCIÓ JELENTŐSÉGE

Faragó Bernadett[1], Szabó Katalin[1], Dr. Kósa Zsolt[1], Dr. Szakács Zoltán[1], Dr. Hauzman Erik[1], Dr. Fazekas Anita[2], Dr. Vereczkey Attila[1]

[1] CIRIS Budapest Nemzetközi Reprodukciós Intézet; Budapest

[2] Semmelweis Orvostudományi Egyetem; Budapest

Az in vitro fertilizáció sikerének záloga a petesejt és a megtermékenyítéséhez kiválasztott hímivarsejt minősége. Miután a petesejt minden esetben korlátozott számban áll az embriológus rendelkezésére, a fertilizáció és a későbbi terhesség kialakulásának esélyét a megfelelő spermium kiválasztásával növelhetjük.

Gyakran a hagyományos spermiogram nem szolgáltat elégséges információt a megfelelő szelekcióhoz, ezért további gyors, ugyanakkor hatékony szelekciós eljárás alkalmazása válik szükségessé. A napjainkban leggyakrabban alkalmazott kiválasztási módszerek a hímivarsejtek morfológiai, kromoszómális és funkcionális jellemzőin alapulnak.

A funkcionális spermiumszelekció jelenleg egyik legegyszerűbb és leggyorsabb módja a hímivarsejtek hialuronsav-kötő képességén alapuló PICSI (Petri-dish intra-cytoplasmatic sperm injection)-technika alkalmazása, mely a pusztán morfológiai és motilitási sajátságok alapján kiválasztott hímivarsejtekkel termékenyítő ICSI-től abban különbözik, hogy a megtermékenyítést egy valós idejű, a hímivarsejtek citoplazmatikus és genetikai érettségére, valamint termékenyítő-képességére érzékeny válogatás előzi meg.

Előadásunkban beszámolunk a CIRIS BUDAPEST Nemzetközi Reprodukciós Intézetben, a fenti kérdésben szerzett saját tapasztalatinkról, melyek alapján úgy véljük, hogy PICSI-t követően nagyobb eséllyel valósul meg a blasztociszta-formáció, és szignifikánsan magasabb a klinikai terhességek aránya, mint a hagyományos ICSI esetén.

Véleményünk szerint az asszisztált reprodukcióban – ICSI-indikáció esetén - a PICSI-eljárás széleskörű alkalmazása javasolható. Különösen azokban az esetekben válhat indokolttá a preszelekció, amikor a férfi páciens normál spermiogramja ellenére, kórelőzményének ismeretében gyanítható, hogy a hímivarsejtek éretlensége vagy genetikai károsodása áll a spontán fogamzás elmaradásának hátterében.